

Convenție din 08/11/1993

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 157 din 23/06/1994

între Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe, dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele fiecărui stat contractant, al subdiviziunilor sale politice, al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Vor fi considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica prezenta convenție sunt, în special:

a) în cazul României:

- (i) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;
- (ii) impozitul pe profiturile persoanelor juridice;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe dividende;
- (v) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole (denumite în continuare impozit român);

b) în cazul Republicii Cehe:

- (i) impozitul pe veniturile persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe veniturile persoanelor juridice;
- (iii) impozitul pe proprietățile imobiliare (denumite în continuare impozit ceh).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale într-o perioadă de timp rezonabilă, după efectuarea unor astfel de modificări.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul România înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;

b) termenul Republica Cehă înseamnă teritoriul asupra căruia se aplică legislația fiscală a Republicii Cehe;

c) expresiile un stat-contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Republica Cehă, după cum cere contextul;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate sau orice altă asociere de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celui alt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;

g) termenul naționali înseamnă:

(i) orice persoană fizică având cetățenia României sau naționalitatea Republicii Cehe;

(ii) orice persoană juridică, asociere de persoane și orice altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

h) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă, un vapor, o aeronavă, un vehicul feroviar sau rutier, exploatate de o întreprindere care are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

i) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Republicii Cehe, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea acestei convenții de către un stat contractant, orice termen care nu este altfel definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației aceluși stat cu privire la impozitele la care se aplică prezenta convenție.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației aceluși stat, este supusă impunerii ca urmare a domiciliului său, rezidenței sale, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară. Dar această expresie nu include o persoană care este supusă impozitului în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse aflate în acel stat ori are capital situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care se află locul conducerii efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include, în deosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier;

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale; și

g) o plantație, o fermă, o livadă sau o vie.

3. Expresia sediu permanent cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcție, montaj sau instalație ori activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de 9 luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv de consultanță sau de conducere, de către o întreprindere a unui stat contractant prin angajații săi sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop în celălalt stat contractant, dar numai când activitățile de această natură continuă pentru același proiect sau pentru un proiect conex, pe teritoriul celui alt stat contractant, pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 9 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Independent de prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 ale acestui articol, expresia sediu permanent va fi considerată că nu include:

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri, ori colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scop de reclamă, furnizare de informații, cercetare științifică sau pentru activități similare cu caracter pregătitor sau auxiliar, pentru întreprindere;

f) vânzarea de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau unei expoziții temporare ocazionale, după închiderea târgului sau a expoziției menționate;

g) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)-f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri care rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1, 2 și 3, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, în sensul paragrafului 6 - activează în numele unei întreprinderi, când are și exercită în mod obișnuit, într-un stat contractant, împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere va fi considerată că are un sediu permanent în acel stat, în legătură cu orice activități pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate prin intermediul unui loc fix de afaceri, nu ar face din acest loc fix de afaceri un sediu permanent, potrivit prevederilor aceluși paragraf.

6. O întreprindere nu va fi considerată că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea în acel stat contractant printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea în acel celălalt stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face din una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Venitul realizat de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

2. Expresia proprietate imobiliară are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care este situată proprietatea în cauză. Termenul va include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietății imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, a izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul când întreprinderea exercită activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activități în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitatea sa în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, se atribuie în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare, și tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent vor fi admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul contractant în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi vor fi aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală. Metoda de repartizare adoptată va fi, totuși, aceea prin care rezultatul va fi în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent va fi determinat în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere vor fi impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave sau al unui vapor, acesta se va considera a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei ori a vaporului sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava sau vaporul.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant, și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluia stat contractant și impune, în consecință,

profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat contractant și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat contractant dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat contractant va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unei astfel de modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții, în care sens autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unei persoane rezidente a celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acelu stat contractant, dar dacă primatorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dividendelor. Prezentul paragraf nu va afecta impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni sau alte drepturi care nu sunt titluri de creanță, din participări la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară o activitate în celălalt, stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al acelu celălalt stat contractant sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă situate în acel celălalt stat contractant, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat contractant, dar dacă primatorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 7% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant vor fi scutite de impozit în acel stat contractant dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară sau instituție a acelu guvern, sau dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate sau finanțate direct ori indirect de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant, cu condiția ca împrumutul care dă naștere la asemenea dobânzi să nu fie pe bază comercială.

4. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, își desfășoară activitatea în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de o bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat contractant, o subdiviziune politică, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelu stat contractant. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau acea bază fixă, aceste dobânzi vor fi considerate că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și creditor în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși, aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației aceluși stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice natură primite pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, transmisiilor prin satelit ori cablu sau prin oricare mijloace electronice folosite pentru emisiunile destinate publicului, sau orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație, sau pentru folosirea sau concesionarea oricărui echipament industrial, comercial sau științific, sau pentru informații referitoare la experiență în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară o activitate în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele vor fi considerate că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat contractant, o subdiviziune politică, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluși stat contractant. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și când aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, aceste redevențe sunt considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la art. 6 și situată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional sau a proprietății mobiliare necesare exploatării acestor mijloace de transport vor fi impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricărei proprietăți alta decât cea la care se face referire la paragrafele 1, 2 și 3, vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent vor fi impozabile numai în acel stat contractant, dacă nu dispune în mod obișnuit, în celălalt stat contractant, de o bază fixă pentru exercitarea activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai partea care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19 și 20, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul când activitatea salariată, este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant vor fi impozabile numai în primul stat menționat, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade ce nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, unui vapor, unei aeronave, unui vehicul feroviar sau rutier, exploatate în

trafic internațional, pot fi impuse în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

Rectificat de Rectificare din 07/12/1994

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitatea sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune ori ca interpreți muzicali, sau ca sportivi, din activitatea lor personală desfășurată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile menționate în acest articol vor fi scutite de impozit în statul contractant în care este exercitată activitatea artistului de spectacol sau a sportivului, cu condiția ca această activitate să fie finanțată în mare parte din fonduri publice ale acelui stat contractant sau ale celui alt stat contractant ori dacă activitatea este exercitată în cadrul unui acord cultural între guvernele statelor contractante.

ARTICOLUL 18

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

ARTICOLUL 19

Funcții guvernamentale

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat contractant, subdiviziunii politice, autorității locale sau unității administrativ-teritoriale vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși, aceste remunerații vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat contractant și persoana fizică este rezidentă a acelui stat contractant, și

(i) este un național al acelui stat contractant; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat contractant numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie plătită de/sau din fonduri create de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat contractant, subdiviziunii politice, autorității locale sau unității administrativ-teritoriale a acestuia, va fi impozabilă numai în acel stat contractant.

b) Totuși, aceste pensii vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat contractant.

3. Prevederile art. 15, 16 și 18 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată pentru un stat contractant sau o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti și practicanți

1. Un student sau un practicant care este sau a fost imediat anterior venirii lui într-un stat contractant rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau instruirii lui nu va fi impus în acel stat contractant, pentru sumele primite în scopul întreținerii, educării sau instruirii lui, o perioadă care nu depășește 6 ani, cu condiția ca aceste sume să provină din surse situate în afara acelui stat contractant.

2. Orice remunerație primită de un student sau de un practicant pe perioada șederii sale în acel celălalt stat contractant va fi scutită de impozit în acel celălalt stat contractant cu condiția ca această remunerație primită pentru activitățile desfășurate în acel celălalt stat contractant în timpul unui an calendaristic să nu depășească echivalentul în moneda națională a acelui celălalt stat contractant de două mii cinci sute dolari S.U.A. (2.500 \$), iar activitățile desfășurate să fie în legătură cu studiile, cercetarea sau pregătirea sa și remunerația să fie folosită în scopul întreținerii sale.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care sosește într-un stat contractant în scopul predării sau cercetării la o universitate, colegiu sau altă instituție educațională sau de cercetare recunoscută oficial în acel stat contractant și care este sau a fost imediat anterior venirii sale rezident al celui alt stat contractant va fi scutită de la impozitare în primul stat contractant menționat pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei lui sosiri pentru acest scop.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public ci, în principal, pentru beneficiul personal al unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primatorul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

ARTICOLUL 23

Impunerea capitalului

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare la care se referă art. 6, deținut de un rezident al unui stat contractant și situat în celălalt stat contractant, poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

2. Capitalul reprezentat de proprietățile mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietățile mobiliare aparținând unei baze fixe utilizate de un rezident al unui stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

3. Capitalul reprezentat de nave, vapoare, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional și de proprietatea mobilă ținând de exploatarea unor asemenea mijloace de transport va fi impozabil numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 24

Metode pentru evitarea dublei impuneri

1. În cazul unui rezident al României, dubla impunere va fi evitată după cum urmează:

Impozitele plătite de un rezident român pentru venitul sau capitalul impozabil în Republica Cehă, în conformitate cu prevederile acestei convenții, vor fi deduse din impozitul datorat statului român potrivit legislației fiscale române.

Aceste deduceri nu vor depăși totuși acea parte a impozitului pe venit sau pe capital, calculat înainte de a se efectua aceste deduceri ce sunt atribuibile aceluși venit sau capital, care poate fi impus în Republica Cehă.

2. În cazul unui rezident al Republicii Cehe, dubla impunere va fi evitată după cum urmează:

Republica Cehă, la impunerea rezidenților cehi, poate include în baza impozabilă elementele de venit care, potrivit prevederilor acestei convenții, pot fi, de asemenea, impuse în România, dar va deduce din impozitul calculat pe această bază o sumă egală cu impozitul plătit în România. Această deducere, totuși, nu va depăși acea parte a impozitului ceh, astfel cum a fost calculată înainte de deducere, corespunzătoare venitului care, în concordanță cu dispozițiile acestei convenții, poate fi impus în România.

ARTICOLUL 25

Nediscriinarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impozitări sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat contractant aflați în aceeași situație, în special în ce privește rezidența.

Independent de prevederile art. 1, prevederile acestui paragraf se vor aplica, de asemenea, și persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant, decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt stat contractant care desfășoară aceleași activități. Prevederile acestui articol nu vor fi interpretate ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire sau reducere în ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

În mod similar, la determinarea capitalului impozabil al unei întreprinderi a unui stat contractant, orice datorie a acestei întreprinderi va fi dedusă în aceleași condiții ca și când datoria ar fi fost contractată cu un rezident din primul stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol, independent de prevederile art. 2, se vor aplica impozitelor de orice fel și natură.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când un rezident al unui stat contractant consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă

sau va rezulta pentru el o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state contractante, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația să se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, aceluia stat contractant al cărui național este.

Cazul trebuie prezentat în 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă că impunerea este contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații referitoare la aplicarea prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante privind impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor acesteia. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a aceluia stat contractant, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțele judecătorești și la organele administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea, sau sancționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare. Informația primită va fi tratată ca secret la cererea statului contractant care a dat informația.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor impune în nici un caz unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluia sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluia sau a celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional, ori un procedeu de fabricație, sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Agenți diplomatici și funcționari consulari

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază agenții diplomatici sau funcționarii consulari în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Guvernele statelor contractante se vor înștiința reciproc că au fost îndeplinite cerințele constituționale pentru intrarea în vigoare a acestei convenții.

2. Convenția va intra în vigoare după 30 de zile de la data ultimei înștiințări la care face referire paragraful 1 și prevederile sale vor avea efect:

a) în ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, pentru veniturile obținute, începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie în anul calendaristic imediat următor celui în care convenția intră în vigoare;

b) în ce privește impozitele pe venit și impozitele pe capital, la impozitele datorate pentru orice an fiscal, începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care convenția intră în vigoare.

3. O dată cu intrarea în vigoare a prezentei convenții, în relațiile reciproce dintre România și Republica Cehă va înceta să aibă efect aplicarea Convenției multilaterale pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venitul și pe capitalul persoanelor fizice, semnată la Miskolc la 27 mai 1977, și a Convenției multilaterale pentru evitarea dublei impuneri cu privire la venitul și capitalul persoanelor juridice, semnată la Ulan-Bator la 19 mai 1978.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de unul dintre statele contractante. Fiecare stat contractant poate denunța convenția prin canale diplomatice, dând o notă de denunțare cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul fiecărui an calendaristic următor, după o perioadă de 5 ani de la data la care convenția intră în vigoare. În acest caz, convenția va înceta să aibă efect:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, pentru veniturile obținute, începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie în anul calendaristic imediat următor celui în care a fost remisă nota de denunțare;

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și impozitele pe capital, pentru impozitele datorate pentru orice an fiscal, începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și convenită formă, au semnat prezenta convenție.

Făcută în dublu exemplar la București, în ziua de 8 noiembrie 1993, în limbile română, cehă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul oricăror divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
NICOLAE VĂCĂROIU
PRIM-MINISTRU

Pentru Guvernul Republicii Cehe,
VACLAV KLAUS
PRIM-MINISTRU